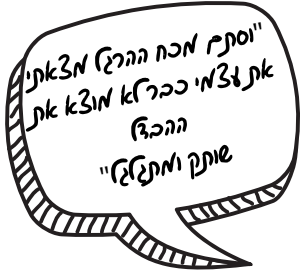

לימוד מדריכים - שבת פרשת כי תשא

פרשת כי תשא מספרת על החטא הגדול ביותר בהיסטוריה - חטא העגל. מהו חטא העגל? יציאת מצרים לימדה את העולם שניתן לצאת מהשעבוד למיצרי הטבע. הטבע מבוטא בעיגול, מציאות סגורה שלא מביאה לשום מקום. אין זה פשוט לצאת מהסחרור הטבעי; ישנה נטייה מולדת לאדם להתבסס באזור הנוחות של המעגל המוכר והקיים.

האם קרה שנשארתי באזור הנוחות?
איזה סיבה יכולה לגרום לכם להשאיר בו אמרות שהיציאה מאזור הנוחות יכולה לקדם אתכם יותר?
האם יש לכם הרגל, משהו שאתם עושים באופן קבוע והייתם רוצים להיפטר ממנו?

לכן, כאשר משה רבנו עולה להר סיני, עם ישראל מדמיין למצוא את סיפוקו ב'עגל מסכה', מציאות של בעל חיים תמים הנע במעגלים, אובייקט נגיש ונוצץ מזהב שיוצר מסכה בין האדם לבין שאיפותיו להתקדם הלאה. זהו חטא שמבטא חולשה שקיימת אצל כל אחד ואחת. תיקון חטא העגל הוא היכולת להמשיך לצאת מאצרים, לפרוץ את החולשות וההרגלים ולעלות להר סיני. (הרב תגי לונדין)

הטבע שלנו כבני אדם הוא להשאיר במציאות שלנו, בשגרה שלנו, בחיים שלנו, באזור הנוחות שלנו. למה? כי זה יותר קל, יותר נוח. דרוש ממנו פחות מאמץ, פחות עבודה. ובכלל, כי אנחנו פשוט רגילים. כמה אנחנו רוצים לשנות? את החיים שלנו, ההרגלים, ההתנהלות, את המקומות שאנו נמצאים בהם, היישוב, הישיבה או האולפנה, המשפחה, המדינה, הסניף. כמה אנחנו מנסים לשנות? האם אנחנו בכלל מנסים?

"יטוב, עברנו את פורים ואנחנו ממש לפני פסח. הדבר המיוחד לפורים ולפסח, ששניהם מתאימים בסיפורים. אנחנו כולנו נהיים מספרי סיפורים! בפורים סיפור המליצה, ופסח (פח-סח) מרבים לספר בסיפורי יציאת מצרים. בחיים שלנו יש הרבה סיפורים, לכל אחד יש את הסיפור שלו, וכל הסיפורים שלנו הם חלק מסיפור גדול של צמנו, שמוביא את הסיפור הגדול של ההיסטוריה. בקרב היו אבותינו, אברהם, יצחק, יעקב, דוד... ולכשי אנחנו. בסיפור הצהר כל אחד יכול להחליט אם הוא הדמות הראשית, הליבור, או אם הוא הדמות המשנית שהסיפור חולף לידו. האם אתה מוביל את הסיפור שלך? האם הסיפור שלך הוא סיפור טוב? האם הסיפור שלך מחובר לסיפור של עם ישראל? (האם הוא מקדם אותנו? או האם אתה נותן לאחרים לשלם בסיפור שלך? האם אתה בן חורין אמיתי, או שאתה עבד לאחרים או עבד לעצמך שלך?" (הרב גולדמן)

איפה אנחנו בסיפור? האם אנחנו באמת כותבים אותו? או שאנחנו קצת שותקים, קצת מתעלמים ומתעללים עם המציאות?

שנזכה להיות בני חורין, לכתוב את הסיפור ולא לתת לו לחלוף לידנו.
שנזכה להיות מהמשפיעים בעולם הזה, והאנשים שמוסיפים לו טוב ולא מאלה שדורמים ונותנים לחיים לעבור לידם.